

vi skal gøre en særlig indsats for dem, der har det svært ude i yderkantsområderne, men når vi gør det, skal den ikke finansieres af alle os andre.

Jeg forstår, at de fleste af ordførerne er bosat de samme steder. I flere indlæg i debatten har man ikke bare omtalt sit eget parti, men sagt dér, hvor vi kommer fra, som om der var et særligt broderskab mellem dagens ordførere. Men det må nu engang være sådan, at folk, der bor de steder, som er præget af vækst og velstand, må være med til at finansiere den særlige indsats, for ellers giver det jo ingen mening.

Så fik vi igen en tur omkring ældrepakken, og der var også en stor sygehusdebat med mange spændende temaer, som måske med fordel kunne diskuteres i en anden sammenhæng end lige den regionalpolitiske. Jeg hører i hvert fald til dem, der vil forbeholde sig retten til at sige, at når vi diskuterer sygehuspolitik og sygehusstruktur, skal diskussionen primært være drevet af nogle overvejelser om, hvordan vi behandler patienterne bedst muligt. Det synes jeg i hvert fald bør være en slags udgangspunkt.

Det er fair nok, at man også tager nogle regionalpolitiske hensyn. Men udgangspunktet må dog være, hvordan vi behandler de syge mennesker, og jeg vil altså gerne sætte en tyk streg under, at jeg tror, det ville være meget lidt klogt at vedtage, at der ikke kunne laves nogen strukturtilpasninger. En del af de strukturtilpasninger, der foregår i den danske sygehussektor i øjeblikket, er jo præget af alle mulige andre hensyn end økonomi, nemlig bl.a. hensynet til at kunne øge kvaliteten i sygdomsbehandlingen, og jeg vil foreslå, at vi stadig har det som ledestjerne.

Kl. 15.45

Ganske kort om ældrepakken: Når hr. Jens Peter Verner sen siger, at der ikke bliver mere service, er det notorisk forkert. Det er jo sådan, at de 500 mio. kr., der er sat af, er sat af som et permanent løft. Det kan meget vel være, at der er kommuner, der har brugt de penge, der har været sat af, til at få udregnet priser og skabt de andre forudsætninger, der skal til for at lave det frie valg, men det er jo en engangsudgift. Der er altså tale om et permanent løft.

Der er i øvrigt også tale om, at disse ressourcer er fordelt efter demografiske kriterier ligesom de 1,5 mia. kr., der sidste år blev sprøjtet ind i sundhedssektoren, og de 700 mio. kr., der tilsvarende er sprøjtet ind i år. Dette er jo igen et eksempel på, hvordan denne regering mere håndfast forsøger at understøtte en politik, som

faktisk skaber mulighed for, at man også i de vanskeligt stillede egne af Danmark har mulighed for at tilbyde en fornuftig offentlig service. Jeg tror ikke, at hr. Jens Peter Verner sen er i stand til at komme med ét eneste eksempel på, at tidligere regeringer har lavet generelle serviceløft ved at bringe pengene i spil på en sådan måde, at de i særlig grad kom derud, hvor beskatningsgrundlaget er svagt.

Så spørger hr. Kim Sejr til Lolland-Falster. Jeg går ud fra, at der ikke blev spurgt med henblik på, at jeg skal komme med en geografisk belæring, men jeg kan forstå, at hr. Kim Sejr har haft en fortid som kandidat i området. Det har jeg også selv, så vi er begge bekendt med, hvor Lolland-Falster ligger.

I vækstområderegi skal jeg blot sige, at de fire eksempler, der er givet her, jo netop er eksempler. Der er defineret nogle dele af Danmark, og Lolland-Falster hører til den kategori, som kan komme i betragtning til disse vækstsamarbejder og dermed også komme i betragtning til at samarbejde om de 60 mio. kr., regeringen har sat af. Det kræver i gåseøjne blot, at Lolland-Falster tager handsken op, definerer nogle projekter og går i dialog med økonomi- og erhvervsministeren.

Jeg kan se, den røde lampe lyser, så jeg skal slutte af her i tillid til, at jeg nok får ordet en gang mere. Men ellers vil jeg blot slutte af med at sige, at jeg er meget, meget enig, når hr. Jens Peter Verner sen i flere omgange tager den regionalpolitiske redegørelse frem og siger: Her kan man punkt for punkt læse det, man selv har fremlagt, og det er virkeligheden. Det synes jeg vi skal holde fast i, for det, der er konklusionen i den regionalpolitiske redegørelse, som jeg forstår vi er enige om er et spejlbillede af virkeligheden, er jo, at det ser ganske pænt ud og det går den rigtige vej.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):

Jeg skal ikke skuffe indenrigs- og sundhedsministeren, men bare sige til diskussionen om befordringsfradraget, at jeg går ud fra, at indenrigs- og sundhedsministeren ved, at man får det som et ligningsmæssigt fradrag i den pågældende kommune. Jeg hørte også af de mange bortforklaringer, at derfor var det selvfølgelig også dér, det fik den konsekvens, som har været beskrevet heroppefra.

Jeg sagde i mit indlæg, at jeg synes, det på en eller anden måde er at give fortabt, når man